

Titel: Christelige Følelser udi hellige Sange paa disse alvorlige Tider; i sær paa begge Grævernes Siele-Forfatning. Samt nogle oversatte Psalmer af Klopstock og Gellert og Dronning Caroline Mathildes Psalme; ved Morten Hammer Pastor Helsing & Valbye.

Citation: "Christelige Følelser udi hellige Sange paa disse alvorlige Tider; i sær paa begge Grævernes Siele-Forfatning. Samt nogle oversatte Psalmer af Klopstock og Gellert og Dronning Caroline Mathildes Psalme; ved Morten Hammer Pastor Helsing & Valbye.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 5*, F.C. Godiche, 1772, s. 6. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_005-shoot-w2_005_009_p6_bZONE1223455/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 5

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

ville holde mig min Særhed tilgode: at jeg just
 ey holder for min Pligt, at spotte Elendighed,
 og bande Statsfangerne blot fordi de fleste giere
 saa; men heller at bede for disse Ulykkelige, der
 ere det dobbelt, jo mere de have brudt til at være
 det, hvorved retfærdigheds alt Glimt af Haab
 og Gnist af Trost er dem i Tiden berøvet.

Grunden til udtrykte Følelser i Cræbernes
 Sange kan ey være uden det altid skuffelige Nytte,
 som derhos taaler alt for mange Modificationer
 inden det naaer min lykkelige Afkrog; saa ret-
 færdiggjøres, eller dog undskyldes, derved de
 brugte Udtryk i sær i Crøe Brandts Sang,
 som tilviffe stødte mig selv, men ere uforandrede
 Ord af ham; De paa Grund: af fast hele Hoved-
 Stadens Bidnesbyrd ere lagte i Munden. —
 Gud give! denne min Ungdoms Ven eller Pa-
 tron (som jeg i hans forhøyede Værdighed ey
 har tørdet opvarte, af Frygt ey at kunne tilba-
 geholde mine Medynks-Taare) give Gud! han
 nu maatte finde sig stødt, ved mueligt at beskue
 sig selv i dette hans eget Speil! thi da naaes
 desfor min dobbelte Hensigt: at redde Guds
 Ære og Synderens Siel. — Ja da skulle og,
 min naadigste Herre! hoerken bebreide
 mig, eller Spotteren, denne hans haarde Psalmes.

Endnu med et Ord vorde mig tilladt: at op-
 holde Deres Excellences Taalmodighed! —
 Strax fra Begyndelsen overlod jeg mig til mit
 fulgte Hjertes Følelser, saa vare forlangst disse
 Sange færdige til Trykken; dog af Erfrygt for-
 den